

Un Prieten al Pacatosilor

David Wilkerson June 12, 2006

"A venit Fiul omului ... un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!" (Matei, 11:19). În Luca 7 am citit povestea unui Fariseu numit Simon, care l-a invitat pe Isus în casa lui, la masa. Acest om pios invitase la cina respectiva și un grup select de lideri religioși ca și el.

În mod clar era o adunare de oameni religioși. Simon și tovarășii săi păstrau cu strânsnicie legea, dădeau zeciuiala cu meticulozitate, și mergeau zilnic la casa Domnului. În proprii lor ochi, erau niște oameni scrupulos de dreți și își închipuiau că sunt intruchiparea sfinteniei din generația lor.

Nu sunt sigur de ce l-ar fi invitat un Fariseu pe Isus la cina, ca să nu mai vorbim de aducerea la aceeași masă și a altor oameni religioși. Un posibil motiv de a-l fi invitat ar fi fost că Simon și prietenii săi să fi vrut să-și dea seama dacă Isus era un profet sau voiau să discrediteze tocmai faptul că ar fi fost unul. Din pasaj reiese clar că Simon stia de reputația lui Isus ca profet (a se vedea Luca 7:39).

În cultura respectiva, se obișnuia ca musafirul casei să fie întâmpinat cu un lighean cu apă și un stergar, spre spălarea picioarelor musafirului (pe vremea aceea nu existau ștrazi pavate, așa că oamenii aveau mereu picioarele pline de praf adunat de la drum). Musafirul mai era întâmpinat și cu un sarut pe fiecare obraz. Apoi i se dădea un mic recipient cu o pomadă pe baza de untdelemn pe care și-o trecea prin par, par ce avea mai mult ca sigur nevoie de acest tratament de hidratare.

Pe măsura ce citim acest pasaj, pare că Simon făcuse aranjamente ca ceilalți musafiri să ia loc mai înainte de sosirea lui Isus. Și, mai mult ca sigur, ceilalți musafiri avuseseră deja parte de tratarea conform obiceiului. La urma urmei, niciun Fariseu nu voia să i se ducă vestea că fiind neospitalier.

Și totuși, pasajul evidențiază faptul că Isus nu s-a bucurat de asemenea ospitalitate. Tot ceea ce a primit la sosire a fost amabilitate. Nici tu apă pentru spălarea picioarelor, nici tu sarut pe obraz, nici tu mir pentru par (a se vedea Luca 7:44-46). În loc de asta, a fost așezat la o masă mai mică, ca un musafir mai neînsemnat, și a trebuit să se așeze cu picioarele încă pline de praf.

Scriptura nu ne spune ce anume va fi discutat acest grup la cina respectiva, doar putem presupune că avea de-a face cu teologia. Fariseii erau specialiști în subiect, și încercaseră să-l prindă pe Isus și cu alte ocazii, cu întrebări incuetoare. Dar Christos stia ce e în inima lor, și asta a devenit împedecă imediat.

Următorul lucru pe care îl citim este că da buzna în încăperea unei femeie de stradă "care era o păcătoasă". Cumva aceasta femeie usoară a făcut ce-a făcut și a trecut de servitorii casei, ajungând până la masa unde luau cina acei oameni religioși. Și iată-o pe femeie prabusindu-se la picioarele lui Isus, tinând strâns un vas de alabastru, cu mir, și plângând. Trebuie ca Fariseii au început să murmure: "Nu se poate! Cum de-i da voie femeii asteia Isus să se atingă de El?"

Simon și prietenii săi trebuie ca erau complet nauciți spre a mai reacționa. Într-adevăr, erau probabil paralizați de șoc. Și-au dat seama imediat că femeia era o mare păcătoasă din orașul lor (probabil că era o prostituată). Îmi și închipui ce-or fi gândit oamenii aceia religioși: "Ce jenant, păcătoasă asta să dea buzna la întâlnirea lui Isus! Noi

vorbim despre lucruri sfinte aici si deodata vine una ca ea!"

Femeia pacatoasa a cazut in genunchi, a cuprins picioarele pline de praf ale lui Isus cu amandoua mainile, si a inceput sa I le spele cu lacrimile ei. La aceasta, Fariseii trebuie ca au inceput sa murmure: "Ne se poate asa ceva! Cum poate Isus sa-i dea voie sa-L atinga? Este contrar legii sa se atinga de tine unul care nu e curat. Ar trebui ca El sa nu-i dea voie nici macar sa-I atinga hainele! Si totusi, El ii da voie unei prostituate sa-I curpinda picioarele".

In momentul acela, ea face ceva de necrezut: isi desface parul. Nici o evreica decenta nu ar fi facut asemenea act in public! Si totusi aceasta femeie de proasta reputatie a sters cu parul ei picioarele lui Isus. In cele din urma, ea a deschis vasul de alabastru si a turnat mirul pe picioarele Lui.

Fariseii erau acum indignati la culme, gandind: "Ce rusine! Asta e eroticism! Nu se poate ca Isus sa fie profet! Daca era cu adevarat trimis de Dumnezeu, ar fi cunoscut starea acestei femei si ar fi oprit-o imediat din a-si expune trupul!" Intr-adevar, Scriptura ne spune ca exact acestea erau gandurile lui Simon ("Când a văzut lucrul acesta, Fariseul, care-L poftise, ?i-a zis: "Omul acesta, dac? ar fi un prooroc, ar ?ti cine ?i ce fel de femeie este cea care se atinge de el: c? este o p?c?toas?" (Luca, 7:39).

Dar Isus stia deja ce e in mintea gazdei sale, drept pentru care ii spune: "Simone, am s?-?i spun ceva." (Luca 7:40). I Vreau sa fac o paranteza aici ca sa luam seama la cuvintele lui Isus catre Simon. Adevarul este ca, dupa ce am citit intamplarea asta de mai multe ori, am fost oprit de Duhul Sfânt si L-am auzit cum imi sopteste: "David, am ceva sa-ti spun in legatura cu intamplarea asta!" Intr-adevar, cred ca Domnul are ceva sa ne spuna noua tuturor, prin aceasta.

M-am simtit indemnat sa ma pun pe mine insumi in aceasta intamplare, si sa ma examinez in lumina adevarului Sau. Imediat, am constatat ca sunt doua duhuri la lucru in pasajul respectiv: duhul Fariseismului, pe de o parte si, pe de alta parte, Duhul de iertare si restaurare al lui Christos.

Fariseii au emis un duh de judecata, de felul "eu-sunt-mai-sfant-decat-tine", asa ca judecau atat pe femeia pacatoasa, cat si pe Isus. Dar Christos a aratat un duh de iertare si un duh de restaurare in timp ce-i facea cunoscut lui Simon ca are ceva sa ii spuna.

Recunosc ca, pe masura ce ma puneam pe mine insumi in scena cu pricina, primul gand care mi-a venit in minte a fost "Eu sigur am duhul lui Christos, doar sunt un prieten al pacatosilor. Am petrecut ani si ani in lucrul cu drogatii si alcoolicii, cu prostituatele, cu cei mai rai dintre pacatosi. Nu sunt un Fariseu".

Sau asa credeam eu. Intr-adevar, majoritatea dintre noi gandim cam asa "Nu sunt eu genul ala de credincios. Nu-i judec pe altii". Si totusi, exact duhul de Fariseism este motivul pentru care zicem "Eu nu-s ca altii. Eu sunt totusi mai credincios, mai sfânt". De cate ori inasa nu am lasat ca invidia, gelozia, ba chiar furia sa transpara cand era vorba de parerile noastre despre altii.

Pentru mine, cea mai buna definitie a Fariseismului este "cel care contorizeaza pacatele altora in timp ce siesi isi gaseste scuze". Isus ilustreaza acest lucru dand exemplu rugaciunea la Templu a unui Fariseu "Doamne, iti multumesc ca nu sunt ca alti oameni, jefuitori, nedrepti, adulteri...Postesc de doua ori pe saptamana, dau zeciuiala din tot ce am" (Luca 18:11-12).

Mai simplu spus, duhul de Fariseism zice "Pe unde ma uit de jur imprejur vad doar pacat si compromis. Dar eu sunt drept. Sunt un aparator al adevarului."

Ce avea Isus sa-i zica lui Simon?

Christos i-a spus lui Simon o parabola despre doi oameni care ii datorau bani unui creditor: "Un c?m?tar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar cel?lalt cu cinzeci. Fiindc? n-aveau cu ce pl?ti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi dar, care din ei îl va iubi mai mult?" (Luca, 7:41-42)

Se pare ca Simon a priceput mesajul, caci in versetul urmator iata-l ca zice ""Socotesc c? acela c?ruia i-a iertat mai mult" (Luca, 7:43). De fapt, care era mesajul lui Christos catre Fariseu? Pe scurt, ii spunea lui Simon "Tu esti cel care are nevoie de iertare!".

Vedeti, cand Isus ii spusese prima data "Am ceva sa-ti spun", voia sa zica "Vreau sa-ti arat ce e in inima ta. Nu de femeia asta care a intrat e vorba, ci de tine, Simone. De duhul din tine, de mandria ta care zici ca esti religios, de

aroganta ta, de duhul tau de a judeca, de lipsa ta de compasiune”.

Cred ca Isus ii spunea, pe scurt, mandrului Fariseu: “Femeia asta asa zis “rea” stie cat e de depravata. Stie ca merita judecata. Si-a dat seama in ce situatie deznadajduita e, si se vede ca cea mai rea dintre pacatosi. Motivul pentru care ea venise era chiar faptul ca era atat de recunoscatoare pentru mila si curatie.

“Femeia asta isi da seama ca nu face doua parale in ochii tai, Simone. Aude si ea murmurile voastre si simte ce maniosi sunteti pe ea. Dar nu va va judeca la randul ei. Nu, ci va iubeste in ciuda situatiei. Asta pentru ca stie cat de mult i s-a iertat. E capabila sa daruiasca iubire tuturor, pentru ca a primit atata iubire in ciuda pacatelor ei. Stie ca nu are nici un drept sa-i judece pe altii.

“Dar, tu, Simone, nu vezi in ce zace inima ta. Tu, care judeci pe femeia asta zdrobita, dar nu vezi ca si tu ai nevoie de mila, ba chiar mai mult decat ea. Crezi ca ea are nevoie de mult mai multa iertare, prin comparatie cu tine.

Sa observam ce le spusese mai inainte Isus Fariseilor: "Ce iese din om, aceea spurc? pe om. C?ci din?untru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile, furti?agurile, l?comiile, vicle?ugurile, în?el?ciunile, faptele de ru?ine, ochiul r?u, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies din?untru, ?i spurc? pe om" (Marcu, 7.20-23).

In cei cincizeci de ani ai mei in lucrarea Domnului, am vazut atata nebunie, atata falsitate, atata mercantilitate cand vine vorba de Evanghelie, atatea incercari de jecmanire si-atata false invataturi. Si stiu ca toate acestea L-au intristat pe Domnul! Isus i-a scos afara pe zarafi si le-a dat pe fata falsitatea! Dar cele mai infieratoare denunturi le-a pastrat pentru fariseim. Relatarile Evangheliei m-au convins ca Christos nu ura nimic mai mult ca prefacatoria. Rugaciunea mea, in ultima vreme, a fost ca Domnul sa-mi arate fariseismul din propria mea inima.

M-am rugat: “Isuse, inainte sa tin alta predica despre starea bisericii tale, mai inainte chiar ca sa spun alt cuvânt despre defectele si lipsurile din alte lucrari, te rog arata-mi propria mea inima. Duhule Sfânt, ca un chirurg atotputernic, taie adanc in cancerul din mine si fa o radiografie inimii mele. Arata-mi duritatea din propria mea inima”.

Recent am citit ca sunt 3.700 de denominatiuni pentecostale in America si vreo 27.000 in lume. In plus fata de acestea, sunt mii de grupuri carismatice si mici denominatiuni. In Brazilia si Argentina, Nigeria si alte state africane, sunt inca alte sute de denominatiuni din acestea. Baptistii nu sunt cu mult in urma in ce priveste numarul diverselor denominatiuni.

Multe din aceste denominatiuni sunt sanatoase din punct de vedere al invataturilor, al doctrinei, fac o lucrare minunata si ridica spiritual bisericele. Predica Evanghelia cu putere si castiga multe suflete. Dar exista si multa blasfemie, multi profeti falsi, multa cerseala, chiar cei saraci fiind astfel storsi de bani.

Asa era si in zilele lui Isus. Erau asa multe feluri de Farisei, multe grupuri de Saduchei si asa o diversitate de grupuri de preoti. Falsele invataturi erau si ele din abundenta, vaduvele erau jecmanite, iar batranilor li se jefuiau casele, si totul pentru motive “religioase”.

Isus a dat clar de inteles ca intr-o zi faptasii acestor asemenea acte pacatoase vor fi judecati. Cu totii vor sta inaintea Lui in ziua aceea si vor da socoteala pentru ce-au facut. Totusi, desi Isus slujea pe pamant, a refuzat sa petreaca timp contorizand afacerile acestor oameni, ceea ce faceau ei. Inca nu statea pe scaunul Sau de judecata; in loc de asta, s-a concentrat cu precadere pe lucrarea imparatiei Lui.

In zilele din urma, o sa vedem cum cresc prostia si prefacatoria in biserică, ca niciodata pana acum. Vor iesi la iveala ingerii de lumina, predicatori posedati de demon si evanghelisti ce vor atrage cu vorbe abile si ademenitoare. Acesti barbati vor parea atotputernici ca prezentza si placuti in predicarea cuvântului inspirat de diavol. Nu cu mult timp in urma am vazut la televizor un evanghelist ce tinea o strangere de fonduri. Spunea o poveste fantastica despre cum o femeie care a dat 100 de dolari la biserică, s-a trezit peste cateva saptamani ca a primit o mostenire de 800.000 de dolari.

Am ramas incremenit in scaunul meu, din cauza socului, privind cum avea loc, cum se desfasura aceasta ispitire, aceasta ademenire oribila! Am simtit imediat ca iau foc de manie, si am strigat catre cer: “O sa-l dau pe fatza pe omul asta!” Si totusi, ce-mi sotpeste Domnul in inima: “Ba n-o sa-l dai deloc. O sa-l lasi in pace. Orb pe orb calauzind, cad amandoi in groapa.”

Cred ca de fapt dorinta mea era sa apar evanghelia, dar reactionam in trup, era reactia carni. Treaba este ca Isus deja vorbise despre acest subiect. Apostolii au venit la El intr-o zi spunand: "Stapane, ii jignesti pe Farisei cu invataturile tale". Isus le-a raspuns: "L?sa?i-i: sunt ni?te c?l?uze oarbe; ?i c?nd un orb c?l?uze?te pe un alt orb, vor c?dea am?ndoi ?n groap?" (Matei, 15:14).

M-am vazut forat sa vestesc multora un cuv?nt aspru in timpul anilor mei de lucrare, cuvinte care au fost impotriva falsitatii si prostiei. Nu ma dau inapoi de la asta, desi stiu ca uneori am dat dovada de ravna fara pricepere. Totusi lucrurile se vor inrautati asa de mult, cu asa de multe motive de mahnire pentru Domnul, ca am putea foarte usor sa ne petrecem tot timpul nostru incercand sa stingem acele focuri. Christos ne spune ca nu acesta sa fie scopul nostru principal. In schimb, ne da un cuv?nt clar care sa fie scopul nostru in aceste din urma zile. Noi suntem chemati sa-i ridicam pe cei cazuti.

Sa luam in considerare celalalt duh care s-a manifestat in casa lui Simon Fariseul, in acea seara: duhul de iertare si restaurare. Scriptura ne spune "Apoi S-a ?ntors spre femeie" (Luca, 7:44). I-L vad aici pe Isus aratandu-ne pe ce ar trebui sa ne concentram: nu pe falsa religie, nu pe falsi invatatori, ci pe pacatosi.

Intorcandu-se dinspre Simon si invitatii sai, catre femeie, Isus spune lui Simon: "De aceea iti spun: pacatele ei, care sunt multe, sunt iertate, caci a iubit mult... Credinta ta te-a mantuit; du-te in pace." (Luca, 7:47,50). Isus ne-a descoperit aici de ce a venit: pentru a le fi prieten si pentru a-i restaura, a-l ridica pe cei cazuti, pe cei singuri, pe cei incarcati de pacat. Si ne spune si noua astazi "La asta se refera lucrarea Mea, despre asta este vorba".

Tot asa, spune apostolul Pavel, acesta trebuie sa fie scopul nostru. Nu sa judecam pe cineva cazut, ci sa incercam sa-i ridicam, sa-i restauram, si sa le indepartam rusinea. De fapt el a facut din aceasta chiar testul adevaratei spiritualitati: de a fi gata sa ridicam pe cineva cazut. "Chiar dac? un om ar c?dea deodat? ?n vreo gre?eal?, voi, care sunte?i duhovnice?ti, s?-l ridica?i cu duhul bl?nde?ii. ?i ia seama la tine ?nsu?i, ca s? nu fii ispitit ?i tu". (Galateni,6:1).

Cand Pavel utilizeaza expresia "si ia seama la tine insuti", le cere Galatenilor sa-si aduca aminte ca propriul lor trecut avea nevoie de indurare si mila. Cu alte cuvinte, "Ce a iertat Christos la voi? Ce rusine din trecut a indepartat mila Sa? A acoperit Domnul acele pacate? Acum considerati toate acele fapte rele din viata voastra de zi cu zi, si propria voastra nevoie de harul revarsator si de iertarea lui Christos".

Teologul John Calvin a spus, in esenta: "Crestinul care judeca pacatul celorlalti, in timp ce si el e vinovat, este ca un criminal condamnat care ajunge in scaunul judecatorului spre a-l condamna pe altul". De aici si avertizarea lui Pavel: "ca sa nu fii ispitit si tu".

Apoi Pavel adauga imediat aceste sfaturi pe calea lui Christos: "Purta?-i-v? sarcinile unii altora, ?i ve?i ?mplini astfel Legea lui Hristos". (Galateni, 6:2). Care este legea lui Christos? Este dragostea: "Va dau o porunca noua, sa va iubiti unul pe altul, cum v-am iubit Eu, asa sa va iubiti unul pe altul" (Ioan 13:34).

Adevarul este ca pacatul este povara cea mai grea a omului. Pur si simplu noi nu putem trece cu vederea pacatul altora. Dar exista o cale de a sprijini pe altii in purtarea sarcinilor lor, si aceea se face prin bunatate cu dragoste si duhul blandetii. Trebuie ca noi sa ridicam pe fratii ce se pocaiesc, cu blandete si dragoste.

Pavel i-a scris lui Timotei despre intelegerea cu aceia care care sunt prinsii in "cursa diavolului, in care au fost prinsii, ca sa-i faca voia" (2 Timotei 2:26). Este important sa intelegem Pe deplin ce ne spune Pavel in acest verset.

Citind sfaturile lui Pavel de a ne "purta unii altora sarcinile, ca sa implinim legea lui Christos", trebuie sa ne intrebam: "Vreau cu adevarat sa traiesc facandu-l pe plac Domnului, implinind Cuvantul Lui?"

Oh, pentru multi, multi ani am incercat sa-l fac pe plac Domnului. M-am rugat "O, Doamne, prosternete-ma la pamant inaintea prezentei Tale! Ajuta-ma sa plang cu umilinta. Pocaieste-mi duhul, fereste-ma de a fi caldica! Da-mi o si mai mare pasiune pentru Cuvantul Tau!"

Toate aceste cuvinte sunt bune, sunt scripturale, si implinirea lor ne face sa ne simtim bine, caci stim ca facem lucruri care-l plac lui Dumnezeu. Totusi Pavel spune: "Iata ce vrea Domnul cel mai mult de la noi. Iata Cuvantul

Sau despre cum sa implinim legea lui Christos: Purtati-va sarcinile unul altuia. Ridicati pe cei cazuti.”

Nu pot sa scap de aceste cuvinte ale lui Pavel. Ma lasa intrebandu-ma: “Doamne, mai precis, cum vrei tu ca eu sa port sarcina altuia? Nu pot purta pacatul altuia; aceea e numai treaba, lucrarea lui Christos. Si totusi, Doamne, te aud spunand ca asta e ceea ce tu doresti. De aceea, ar trebui ca asta sa fie singurul lucru pe care sa stiu sa-l fac, dar eu nu stiu. Unde sunt indicatiile, directiile?”

Iata ce aud din partea Duhului Sfânt: Sa-L rog sa scoata la iveala toata mandria mea, toata invidia si gelozia mea, toata ravna mea fara pricepere, sa nu-i mai judec pe altii. Si o sa-L rog sa-mi dea Duhul Sau de iertare si stapanire de sine. Pe scurt, o sa caut duhul pe care-l avea Isus in casa lui Simon.

Cand avem un asemenea duh in noi, el lucreaza ca o forta atotputernica ce-i atrage pe cei ce au nevoie de mila lui Dumnezeu. Este ceea ce a atras-o pe femeia pacatoasa la duhul lui Isus, de compasiune, de mila. Stim ca este lucrarea Duhului Sfânt de a atrage pacatosii la Christos. Dar de ce ar trimite Duhul Sfânt pe cineva care are nevoie de iertare, la noi, daca noi nu avem duh de iertare?

Marele evanghelist George Whitefield precum si John Wesley au fost doi dintre cei mai mari evanghelisti din istorie. Acesti oameni au predicat la mii de oameni in aer liber, pe strazi, in parcuri si inchisori, si prin lucrarea lor multi au fost adusi la Christos. Dar intre cei doua s-a iscat o disputa doctrinara referitor la felul cum este o persoana sfânta. Ambele tabere doctrinare si-au aparat cu putere pozitia, ba chiar a avut loc un schimb de cuvinte rautacioase, cu adeptii ambilor argumentand intr-un mod nedemn.

Un adept al lui Whitefield a venit la el intr-o zi si l-a intebat:” O sa-l vedem pe John Wesley in ceruri?” De fapt, el voia sa spuna: “Cum poate Wesley sa fie mantuit daca predica asa o eroare?”

Whitefield a raspuns: “Nu, n-o sa-l vedem pe John Wesley in ceruri. El o sa fie asa de sus aproape de tronul lui Christos, asa aproape de Domnul, ca nici n-o sa-l putem vedea.”

Pavel a numit acest fel de duh “largire a inimii”. Si l-a avut in el insusi cand le scria Corintenilor, o biserica in care unii l-au acuzat de duritate, si in care ii ironizau predicile. Pavel i-a asigurat “Am dat drumul gurii fa?? de voi, Corintenilor! Ni s-a l?rgit inima”. (2 Corinteni, 6:11).

Cand Dumnezeu iti largeste inima, deodata asa multe limite si bariere sunt indepartate. Nu mai ai ingustime de vederi. In loc de asta, iti dai seama ca Duhul Sfânt te indreapta spre cei ce sufera. Iar acestia sunt atrasi de duhul tau de mila prin forta magnetica a Duhului Sfânt.

Asadar, ai tu blandete a inimii cand vezi oameni in suferinta? Cand vezi un frate sau o sora care a cazut in pacat .. care are probleme.. care s-ar putea sa se indrepte spre divort.. esti tu tentat sa-i spui ce e rau, gresit, in viata lor? Nu au nevoie sa li se spuna asta, caci cel mai adesea stiu si ei deja. Ceea ce spune Pavel ca asemenea oameni in suferinta au nevoie este sa fie ridicati, cu un duh de blandete si sensibilitate. Au nevoie sa intalneasca duhul pe care Isus l-a aratat in casa lui Simon!

Iata strigatul inimii mele pentru restul zilelor mele: “Doamne, ia de la mine toata ingustimea inimii mele. Vreau duhul tau de mila pentru cei ce sufera... duhul tau de iertare cand vad pe cineva cazut... duhul tau de ridicare, de restaurare, ca sa ia vina lor..

Du de la mine tot egoismul din inima mea, si mareste-mi puterea, de a-mi iubi vrajmasii. Cand ma apropii de cineva care este in pacat, ajuta-ma sa nu ma apropii judecand. In loc de asta, lasa fantana de apa ce tasneste in mine sa fie un râu de dragoste divina pentru ei. Si fa ca dragostea care le este aratata sa aprinda si in ei iubire pentru ceilalti.”

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1643/>